

Biju un redzēju Nedzirdīgo dienā

Mirdza Ozolina

Baudīju kaut ko ļoti skaistu ne tikai acij, bet arī sirdij, un tas notika 23. septembrī LNS biedrību apvienotajā koncertā Māmuļā par godu Nedzirdīgo dienai. Jau šīs biedrības ēkas ārpusē bija jaušams tur sanākušo lielais tikšanās prieks. Tas pārnēma katru arī ēkas iekšpusē un koncerta laikā. Liekas, te sanākuši vislaimīgākie cilvēces pārstāvji. Visu sejas rotāja smaids, svešs te bija naids. Tā bija reize, kad jāsaka: savējo vidū reizēm jūtos sveša, bet te svešu cilvēku vidū — kā savējā.

Koncertu atklāja LNS prezidents Arnolds Pavlins ar īsu un kodolīgu uzrunu. Sākumā redzēju uznākam mazos 218. bērnudārza audzēkņus. Tiem pūrā uzvedums «Zelta kamolītis». Par viņiem esmu jūsmojusi katru gadu. Arī šogad. Bērni ar dzirdes traucējumiem skaisti nodejoja audzinātājas vadībā (viņai sirsnīgs paldies par veikumu!). Labs ir arī Daugavpils un Valmieras internātskolu audzēkņu veikums.

Bet vislabākais šogad bija Rīgas nedzirdīgo bērnu internātskolas uzvedums «Ru-

Ar siltuma auru apvestas bija Smilenes pašdarbnieku melodeklamācijas «Rūžena» (*attēlā pa kreisi*) un «Māte Marija». Tās savilnoja ne vienu vien koncerta apmeklētāju.

Arī Daugavpils pārstāvju melodeklamācija jauka, bet

prātā ienāca: «Re! Daugavpils tik tālu no jūras, bet tik izteiksmīgi viņi mums stāsta par jūru!» («Jūra dāvāja»).

Valmieriešu melodeklamācija stāstīja par gārkātainajām rozēm un varbūt vēl kaut ko? Arī dziesma «Tu un es» bija laba.

Īpašā ailītē jāraksta par Plaviņu sagatavoto deju «Kabarē» — pārsteidzošs izpildījums labā vizuālā tērpā.

Tas pats sakāms par kuldīdznieku uzvedumu «Idiots» un melodeklamāciju «Dāvana». Jauki patiešām!

Koncerta beigās izskanēja mūsu himna «Še, kur līgo priežu meži». Dziedāja koris uz skatuves, un daži mēģināja «vilkta» līdzi arī zālē.

Mēs, skatītāji, varam tikai no sirds pateikties LNS vadībai par to, ka savai dienai veltītajā koncertā baudījām to visu skaistajā Latviešu biedrības mītnē. Šis koncerts vēlreiz parādīja, ka cilvēks ar dzirdes traucējumiem spēj veikt daudz ko labu un skaistu — reizēm pat vēl labāk nekā dzirdīgais. Pateicību pelnījuši koncerta organizētāji un pašdarbnieki, kuriem nekāds attālums nav bijis par šķērsli priečēt mūs, skatītājus. ♦

dens raksti», kurā jūtama profesionāla režisora roka. Uzveduma izpilde noritēja skaitā vizuālā noformējumā. Šķita, ka pats daudzkrāsainais rudens pametis āres un uzķāpis uz Māmuļas skatuves. Mirkliem likās, ka esmu ne zālē, bet kaut kur kaut kādā pasaku valstībā. Tas bija visskaistākais uzvedums, ko esmu redzējusi Nedzirdīgo dienai veltītajos koncertos iepriekšējos gados.

Koncerta otrajā daļā palika atmiņā rēzekniešu izpildītā deja «Rīta saule». Neticami likās, ka dejo cilvēki ar dzirdes traucējumiem. Deju solis viņiem, sapostiem tautas tēpos, bija teicams.

Īstu ritma paraugu demonstrēja KC «Rītausma» deju grupa, izpildot «Dejosim kopā» un «Īru deju» (*attēlā pa labi*).

